

smluvních stran ohledně zcela přesného, každé další rozvažování vylučujícího konečného termínu pro odebrání vztažmo dodání zboží.

Tento výklad podporován jest též okolnostmi daného případu. Cena slámy podléhá v jarní době značnému kolísání a proto i žalovaný si chtěl zajistiti přesnou lhůtu k dodání, aby ušel při případném stoupení ceny škodě.

Že při vyšetřování toho, zda úmysl stran směřoval k uzavření obchodu fixního, dlužno též k tomu přihlížeti, zda dotyčné zboží podléhá kolísání v ceně, vyplývá i z ustanovení čl. 357. obch. zák., dle něhož nelze trvati na plnění, nebylo-li požadováno neprodleně po nastalém prodlení druhého kontrahenta, ježto právě toto ustanovení sleduje účel, zabrániti spekulacím oprávněného na změně ceny v mezidobí. Obchod uzavřený mezi žalobcem a žalovaným jest tedy obchodem fixním ve smyslu čl. 357. obch. zák. a nepříslušelo žalobci, jako straně obmeškalé po uplynutí pevně stanovené lhůty, jak dle čl. 355. obchod. zák. vykonávati volbu, tak i naléhati na plnění ohledně zbytku nedodané slámy.

Soud odvolací správně rozřešil otázku, zda se jedná o obchod fixní a bylo proto dovolání žalobcovo zamítnouti.

(Rozsudek nejvyššího soud. dvoru ze dne 4. června 1912 Rv II 310/12.)

Dr. M o r a v e c Artur.

Platí příslušnost obecného soudu, když žalovaný nalézá se v trestní vazbě mimo obvod? Platí ještě dv. dekret z 6. března 1821, č. 1743?

Žalovaný J. K. byl odsouzen soudem v Jablunkově (kontumačním rozsudkem) zaplatiti žalobci za odcizených 11 ovec a 1 kozu 395 K. Žalovanému byla doručena žaloba v trestní vazbě u krajského soudu v Těšíně.

Odvolání žalovaného bylo usnesením krajského soudu v Těšíně v neveřejném sezení zamítnuto.

D ů v o d y :

Žalovaný potírá rozsudek první instance z důvodů zmatečnosti §. 477. č. 3, 4 a 6 c. ř.; důvody ty provádí následovně:

Dle přednesení žalobce má býti zažalovaný obnos náhradou za škodu způsobenou odcizením ovec a kozy; záležitost ta je předmětem jednání soudu trestního; žaloba měla tudíž býti odstoupena této instanci dle dv. dekretu z 6./3. 1821 č. 1743 sb. z. j. — Žalovaný nalézá se tou dobou v trestní vazbě v Těšíně; nemohl se tudíž dostaviti k roku dne 14./7. 1911 v Jablunkově; poslední soud není také příslušným k projednávání tohoto sporu vzhledem k pobytu žalovaného ve vazbě trestní v Těšíně.

Důvody ty nejsou prokázány.

Dovolávání se §. 477. č. 3. civ. ř. není případným. Pokud má býti důvod ten prokázán zmíněnou nepříslušností soudu v Jablunkově, stačí poukázati k tomu, že dočasnou vazbou žalovaného nedoznává jeho obecný soud dle §. 65. a 66. j. n. nijaké změny. Žalovanému bylo předvolání doručeno již dne 9./7. 1911; týž měl tudíž dostatek času, by vše potřebné zařídil, by dne 14./7. 1911 u stání byl zastoupen.

Pokud jedná se o dovolávání se do dekretu z 6./3. 1821 č. 1743, poukazuje se předem k tomu, že dekret ten pozbyl platnosti vzhledem k čl. I. a násl. uv. z. k civ. ř. a že nyní platnost mají jedině ustanovení §. 191. a násl. civ. ř. Jen mimochodem poukazuje se k tomu, že trestní řízení ohledně zmíněných ovec a kozy bylo sice zavedeno, že však bylo již zastaveno.

Rekurs žalovaného byl nejvyšším soudem zamítnut.

D ů v o d y:

Rozsudek první instance byl potírán toliko z důvodů zmatečnosti; rozhodnutí odvolacího soudu stalo se tudíž právem usnesením a v neveřejném sezení. — Ve věci samé není prokázán žádný z dovolaných důvodů zmatečnosti, zejména ani onen § 477. č. 6 civ. ř., který rekurující ve skutečnosti jedině uplatňuje; v tom směru stačí poukázati k správnému odůvodnění odvolacího soudu s tím podotknutím, že § 192. odst. 2 civ. ř. nedovoluje v odpor bráti usnesení, jímž odepřeno přerušiti řízení ani v tom případě, že odůvodněno jest podezření trestního činu.

(Rozhodnutí nejv. soudu z 26. září 1911 č. R III 384/11.)

J. V a l e č e k.

Příslušnost dle § 104. j. n. platí bezpodmínečně jen tenkrát, když míněn byl umluvený soud jako výlučný. § 87. a 82. j. n.

Žalobce J. R. pronajal ve svém domě v B. žalované společnosti K. určité místnosti. Do smlouvy ze dne 10./9. 1908 bylo poято ustanovení, že v případě sporu podrobují se strany soudu v Těšíně. Žalobce podal u soudu v Jablunkově žalobu o náhradu použité vodní síly, o níž nebylo ve smlouvě žádného ujednání, dále o náhradu škody způsobené protismělným užíváním vodní síly a o nájemné za další dodatečně prý pronajatou místnost. Žalovaná namítla vzhledem k citovanému ustanovení zmíněné smlouvy místní nepříslušnost soudu v Jablunkově.

Po odděleném projednání zamítl okresní soud v Jablunkově námitku nepříslušnosti a to z těchto

d ů v o d ů:

Předem nutno vyšetřiti, zda pro přítomný spor platí ujednání soudní příslušnosti v citované smlouvě. Ujednání to nemůže zde